

предприе абсолютно никаква мърка противъ неприятелскитѣ имоти.

Но когато се е открито, че подъ това обширно търговско предприятие, съ разклонения въ цѣлата страна, се организира капарирането и износътъ на житата, нѣщо което застрашава да лиши страната отъ нейния хлѣбъ въ надвечерieto и въ момента на влизането въ война на България, властитѣ сж почнали следствие, което е довело до осжжданiя. Сжщевременно сж били секвестирани, като „веществени доказателства“ житата събрани на името на агентитѣ и на Българската търговска банка, както и паритѣ, фигуриращи въ сжщата банка въ смѣтката „жита за изплащане“, които пари обаче не достигатъ цифрата указана въ исковата молба. Нѣкои жита сж били може-би и реквизириани за нуждитѣ на изхранването на населението и на войската наравно съ реквизирианията, извършвани спрямо всички държатели на храни, производители или търговци, българи или чужденци.

Българското правителство си запазва правото да извърши всички полезни издирвания по тоя поводъ и да укаже на цифри, ако има такива. На всѣки случай то се счита длъжно да заяви още отъ сега, че житнитѣ храни, действително купени и складирани, далечъ не сж представяли въ стойность, показанитѣ въ исковата молба суми, тъй като много отъ „агентитѣ“ на Деклозиеръ, които сж получили крупни аванси и комисиони не сж купили нищо друго освенъ твърде малко или съвсемъ никакви житни храни; самиятъ продавателенъ договоръ отъ 10 септември 1915 г. посочва пълната стойность на житата на около 5 милиона лева. Извънъ това българското правителство си резервира правото да привлече евентуално къмъ дѣлото агентитѣ на г. Деклозиеръ и всички трети лица, заинтересувани въ аферата.

По правовата страна:

4. Предъ видъ това, че съвсемъ не е доказано, че държавитѣ-истци сж дали мандатъ на г. Деклозиеръ да купува житни храни въ България за тѣхна смѣтка, и че даже ако се сметне тоя фактъ за установенъ, тия държави никога не сж имали собствеността на житнитѣ храни, въ действителность закупени отъ г. Деклозиеръ на негово лично име;

Че въ сжщность г. Деклозиеръ винаги е действувалъ отъ свое лично име и за своя собствена смѣтка и че понеже е действувалъ така, даже ако приемемъ, че той е игралъ ролята на подставено лице или на комисионеръ, неговитѣ довѣрители не сж придобили права и нѣматъ никаква акция противъ трети лица (чл. 490 отъ българския законъ за задълженията и договоритѣ, чл. 1747 отъ ита-